Destul loc în care să-ți adăpostești mintea

On Decembrie 26, 2017

Găsește-ți loc în ansamblul realității așa cum artistul își găsește loc în spațiul imaginației.

Lumea mi se revela ca o absurditate de care eram sigur că nu voi fi capabil s-o controlez, suportând-o prin faptul că mă îndreptățea la o nădejde pe care trebuia s-o păstrez chiar și atunci când logica era pusă sub semnul întrebării. Raportul cauzal dintre antecedent și consecvent, rămânând valid în contextul pluralității posibilităților de angajament față de o cauză ce există numai undeva în viitor, se concentra asupra unei realități greu de pătruns. Neîndoios, începeam să trăiesc senzația unui blocaj, a unei captivități din care nu puteam ieși.

Decât cu prețul unei eventuale eliminări treptate din toate sferele de conținut ale absurdului, accesibile mie prin două înfrângeri: pierderea încrederii în sine și pierderea încrederii în ceilalți, mai bine era să trăiesc cu o certitudine în care păream cu totul angrenat: că dacă nu voi lua o decizie fermă în privința artei de a crea o lume din nimic nu voi reuși niciodată să slujesc o misiune imposibilă, cum ar fi căutarea permanentă a unei relații personale cu Dumnezeu.

Mă hotărâsem să descopăr acea călăuzire ce mă poartă și acum spre cele lăsate în urmă, acel ceva care să-mi schimbe total viziunea, o percepție lucidă a totalității și a particularului ca parte organică a ansamblului. Poate și pentru că, în mare parte, ea apărea drept o repetiție în alb și negru a acelorași obsesii tematice pe care le întâlnisem doar în opera picturală a lui Salvador Dali. Astfel, aveam privilegiul de a mă vedea în ipostaza unui artist ce construiește deliberat un scenariu potrivit pentru un spațiu fără sfârșit, plin de întrebări filosofice despre zei, creatori și dumnezei.

Practic, îmi anulam abandonul în fața posibilității de a mă exprima ca individ oarecare, unul care încearcă să lămurească în zadar o chestiune de inteligență, mai ales în limitele epurării materiale cu care operează desenul unei lumi noi, sinceritatea dintr-o artă fără compromisuri. Totul se datora chinului de a încerca o săritură peste o construcție din gheață cum este realitatea unei lumi create împotriva legilor minții mele, similară cu credința într-un Creator distinct de creația sa.

Leadership: Poți să-ți descoperi locul în lume explorând însușirea ideilor de efect pentru reprezentarea realității, prin proiectarea sinelui în creațiile imaginate?

În astfel de cazuri începi să-ți cercetezi cu atenție atitudinile și convingerile, în lumina unei flăcări ce se stinge în tine, dar creează o anumită disponibilitate, te sensibilizează, îți invoca trăiri, îți deschide ochii, pregătindu-te pentru un drum care duce spre o pârtie alternativă: începutul unei noi etape de viață. Just follow your own way / Don't give up and use the chance.

În momentul în care individualitatea omului se spulberă în contact cu puterea de fascinație a misterului creației - viața și chinurile devenirii, ni se revelează vidul transcendent al minții în care se izolează visătorul, ca atunci când te afli față în față cu un nou început. Potențialul meu de a surprinde o altă latură a concepției despre lume sau a surprinde ceva la care chiar nu m-am așteptat, la acestea adăugându-se o stranie stângăcie a desenului numit „capătul deschis al tunelului", susținea obsesia tematică a tuturor scrierilor mele.

A fi neglijat de inspirația divină este un soi de reproducere fidelă a realității lumii văzută de un artist care se află în opera sa, se contopește în ea și totuși, personal, stă departe de ea în temeiul unei concepții apreciată drept eronată, despre existența prinsă în mrejele obsesiilor trecătoare. Aceasta este boala gândirii de a cere mai mult de la tine decât poți să obții.

O creație imaginată indică prezența simbolică a unei alte realități în care ești numai tu și Dumnezeu într-un dialog constant și într-o lucrare pe care puțini reușesc să o trăiască în viața de zi cu zi.

În cadrul relațiilor dintre realitate și lumea pusă sub semnul întrebării, care contrazic logica comună, se află însă, vii și cu aceeași putere de sugestie, toate gândurile, revelațiile și proiecțiile simbolice pe care le conține și acum arta mea. Ele trimit spre un "The Path of Enigmas" a lui Salvador Dali, care parcă exprimă acea parte a experienței extrasă din lucruri, semnificații și valori, asupra căreia există un consens avansat, sugerand posibilitatea conexiunilor la orice distanță cu un spațiu fără margini.

Toate acestea fiind atribuite unei lecții de evaluare a incertitudinii în care eram angrenat, care cedând locul unei lumi cu întrebări și căutări, cu provocări și anxietăți, îmi punea în vedere refuzul de a accepta realitatea așa cum este.

Locul meu în lume era același ca al unui artist în spațiul imaginației: trebuia să revelez totodată geometria secretă a formei și a fondului, a umbrei și a luminii, dar cu riscul de a mă pierde în îmbrățișarea unei povești de viață neverosimile.

A fi original înseamnă să-ți urmezi calea de a experimenta viața în domeniul artei, fără să excluzi sentimentul absurdului din rezultatele căutării unei viziuni noi asupra realității.

Destul loc în care să-ți adăpostești mintea există acolo unde încerci să-ți explici logic anumite lucruri sau să găsești tot felul de nepotriviri între ficțiune și realitate, între artă și viață, fără să renunți la plăcerea vizionării unei picturi abstracte.

Source: https://neculaifantanaru.com/destul-loc-in-care-sa-ti-adapostesti-mintea.html